

LES OBLIDADES

Lara Díez Quintanilla

LA VOLCÀNICA

Les oblidades parla de les dones anònimes. Aquelles de les que no s'escriuen llibres, ni es fan pintures, ni s'erigeixen com a símbol d'una determinada feminitat. Són dones que han estat allà però que no les recordem perquè mai hem escoltat la seva veu, ningú les va entrevistar.

Generacions i generacions de maltractament i submissió en totes les cultures i en tots els estaments socials per la tirania heteropatriarcal. Mirem on mirem, dones i dones i dones anònimes, esclaves dels homes.

Elles, totes elles, estan en cadascuna de nosaltres. Som nosaltres. Si les abracem, si deixem que en acompanyin, si les recordem, podrem trencar l'estructura de repetició tortuosa. Si no, si aïllem cada cas, si posem a les nostres companyes en èpoques i capsos i les diferenciem de la nostra pell, tornarem a començar, repetirem, ens confondrem.

Les que hem oblidat, tenen l'experiència i la veritat que ens farà lliures. Només cal que recordem que vam ser elles.

Un viatge pel sentit de la memòria i l'existència a través de les dones.

B i M estan esteses al terra. Obren els ulls. Molta confusió sense angoixa. Com si acabessin de despertar d'un somni molt intens. Es miren. Es reconeixen com si haguessin fet un viatge llarg juntes però no acaben d'identificar-se. Miren l'espai. No troben les paraules ni el llenguatge.

M- Tu i ...

B- Sí, no?

M- Però no sé molt bé...

B- No, no, jo tampoc...

M- Tampoc sé com...

B- No... jo tampoc...

Silenci. L'ambient és molt pesant. Estan molt concentrades en recordar.

M- Et miro i no sé si em queies bé o malament.

B- Jo també... És com un somni o un malson...

M- Sí... allò que no saps ben bé...

B- Sí... ni dormida, ni desperta, ...

M- Ni dormida, ni desperta.

B- Ni viva, ni morta.

Silenci. Concentració. Com si haguessin trobat alguna cosa.

B- No, no, és que venim d'un lloc molt important.

M- Tornem d'un lloc molt important.

B- Tornem?

M- Aquí s'hi torna. No em facis dir per què però això ho sé segur.

B- Sí. Sí! Tens raó. Hem tornat. *(Mirant nines intentant recordar)* Elles...

M- Sí... les reconec... però no sé de què...

B comença a tocar-se el vestuari intentant trobar alguna resposta. M toca les nines.

B- Espera...

M- Què fas?

B s'ha composat un vestuari nou.

B- Mira...

M- Sí, ho veig... ho entenc... ho veig... espera...

M manipula el seu vestuari per posar-se igual que B. Mentre, B col·loca unes nines entre ella i M fent un mur.

B- Això anava així...

M- Sí, sí... Això era com... *(M, col·loca més nines al mur de B)*

M i B miren el mur de nines. Cadascuna està a un costat diferent.

B- El mur...

M- El mur... *(M mira a B i comença a recordar)* Jo era de les d'aquí...

B- Jo no. Jo era de les d'aquí...

M- Tu eres una, una...

B- No, tu eres una traïdora!

M- Una traïdora!

QUADRE 1

Canvi d'il·luminació radical, sobtat, acompanyat d'una música tribal. B i M representen la guerra amb una trinxera al mig. Les nines seran persones.

B- TRAIIDORA! Traïdors! Torneu-nos el que és nostre!

M- Ens ataquen!! Els traïdors! Ens ataquen!

B- Matem-los! Han de morir! Traïdors! Que morin!

B llença una nina al terreny de M. M la recull, l'abraça, es plany. Va a buscar un altra nina.

M- Defensem-nos! Han de morir! Traïdors! Que morin!!

M llença una nina al terreny de B.

B- *(Veient la nina)* No!!! No!!! Ens les pagareu! Venjança! *(B llença dues nines més al terreny d'M)*

M- *(Veient les nines)* No!! No!!! Venjança!! Han de morir!! Que morin!!!

Es repeteix aquesta estructura fins que B agafa una nina especial que representa ser la filla de M. Quan B està a punt de llençar-la amb força al territori de M, aquesta l'atura.

M- No!

B s'atura. La música afluixa. B mira la nina que té agafada pels peus, se n'adona que és la filla d'M.

M- No la matis!

B- Dóna'm un sol motiu pel qual no l'hauria de matar.

M- És l'única filla que em queda!

B- Vosaltres vau matar el meu fill.

M- Mata'm a mi! Tortureu-me! Feu-me esclava! Faré el que sigui! El que em demanis! Però salva-la sisplau!

B- Ha de morir! *(B fa el gest de llençar-la)*

M- Espera!! El teu fill!!!! *(B atura el braç)* És viu.

B- Menteixes, el meu fill és mort.

M- No! El vam fer presoner.

B- Menteixes.

M- Els meus el mantenen amb vida!

B- Per què?

M- És l'únic fill mascle viu que us queda als caps de la tribu. Els meus saben que per vosaltres la seva vida val més que cap altra.

B- Com sé que no m'enganyes?

M- La meva paraula de dona és tot el que et puc oferir. El teu fill és viu. Sisplau, salva tu la meva filla...

B- Allibereu-lo i la salvaré!

M- No! És impossible! Els meus no farien mai tal cosa a canvi de la vida d'una dona. Estem perdent la guerra, el teu fill presoner és l'únic que ens queda per poder salvar-nos. És l'únic que tenim per poder fer resistència.

B- Allibera'l tu.

M- Jo...? No puc! Els meus el tenen vigilat!! Hem deixat viure al teu fill. Salva tu la meva filla.

B dubta.

M- Jo vetllaré perquè el teu fill estigui bé i no el matin, si tu em tornes a la meva filla.

B- Si no pots alliberar-lo tampoc podràs salvar-lo.

B aixeca el braç per matar-la.

M- No! Espera! Sí! D'acord! Ho faré. L'alliberaré. *(Silenci)* Dóna'm la nena.

B- Primer dóna'm al meu fill.

M- Com puc assegurar-me que no la mataràs igualment?

B- La meva paraula de dona és tot el que et puc oferir.

Música tribal intensa. M desfà la trinxera i torna a posar a totes les nines que feien de mur al fossat. Només queden a l'espai les "mortes" B no es mou del lloc amb el braç alçat subjectant la nina pels peus. M torna davant de B. La música afluixa.

M- He alliberat al teu fill. Ja és amb els teus.

B- M'ho han dit els meus.

M- Dóna'm la meva filla.

Uns segons de tensió. Finalment B entrega a la nina a M que l'abraça i plora.

B- Jo no sóc una traïdora.

Torna la música intensa. B i M posen al marge frontal del quadrilàter les nines "mortes" en línia. Cadascuna mira les seves mortes. La música desapareix progressivament i la il·luminació torna a zona zero.

ZONA ZERO 2

M- Ens vam quedar sense res.

B- Vaig salvar la teva filla.

M- Ens vam haver de rendir.

B- Es va acabar la matança.

M- Ens vam convertir en els vostres esclaus.

B- Es va aturar la guerra gràcies a nosaltres.

M- El meu poble va perdre memòria i dignitat per culpa nostra.

B- La teva filla va viure.

M- Fins quan? I com? La vas fer esclava? La vas torturar? No ho sabré mai. Em van matar els meus per traïdora, per haver alliberat al teu fill. Ves a saber si la van matar després a ella. Em vaig equivocar. *(M es desfà el vestuari amb ràbia i s'asseu)*

Silenci.

B- Com et van matar?

M- Només recordo els meus cridant-me i insultant-me mentre m'obrien les cames apropant-se amb un tronc gegant.

Silenci

B- A mi també em van matar.

M- Però si gràcies a tu vas recuperar el vostre fill mascle, ens vas deixar sense res i vas sotmetre al meu poble!

B- És igual... em vaig posar en assumptes de guerra... vaig incomplir la llei. Vaig prendre decisions sense autorització que, van anar bé, però podrien haver estat devastadores. Vaig donar molt mal exemple a les dones de la tribu. Tot això em van dir.

M- Com et va tocar a tu?

B- L'última imatge que tinc són els meus arrencar-me la pell... però no recordo el dolor.

M- Jo tampoc recordo el dolor per sort.

B- Abans de que m'assassinessin li vaig fer prometre al meu fill que cuidés de la teva filla com una enviada dels Déus, que encara que fos filla dels enemics, era la seva salvadora.

M- Mai sabrem si ho va fer.

B- La seva paraula d'home és tot el que tenim.

Silenci. B es desfà el vestuari de guerrera suaument. Pensa.

B- Estem mortes?

M- (*Irònicament*). Si aquella barbàrie no ens va matar és que som immortals.

B- Però ara estem vives.

M- No ho sé.

B- Jo em sento viva.

M- Jo també.

B- Llavors?

M- No ho sé!

B- De veritat morir és això? No té cap sentit!

M- No.

Silenci.

B- O és per allò que som aquí?

M- Sí... potser això és un càstig.

B- Un càstig...

M- Sí, pel que vam fer.

Silenci.

B- Som guerreres i ens han castigat per trair els nostres.

M- Allò a mi em queda molt lluny.

B- Som o no som guerreres?

M- Sí que ho som, però... com era allò?

Es miren intensament. Sembla que recorden alguna cosa.

B- Vam escollir!

M- El què...?

B- Anar a un altre espai, per fugir d'allà...

M- Vols dir que vam escollir?

B- No n'estic segura però vam anar a un altre lloc...

M- Sí. Quin lloc?

B- Un sense homes, ni fills...

(B es modifica el vestuari suaument mentre resa) "No ens aproparem als homes..."

M- (*M es modifica el vestuari fent el mirall amb B mentre resa*) “No ens aproparem als homes per no caure en el pecat. Sacrificarem la pell...”

B- “Sacrificarem la pell, el cos i tot el que som...”

M/B- Pel senyor.

Aquesta oració la poden haver dit a la vegada o amb cànon, mentre es componen el vestuari de monges.

B i M es giren cap a públic i miren les nines del fossar mentre la il·luminació i l'espai sonor es modifiquen progressivament.

B- Un món de germanes.

M- Elles!

B- Mira-les!

M- Pecadores com nosaltres.

B- Les nostres germanes.

M- Filles del mal, desviades...

QUADRE 2

B i M miren a públic.

B- Les acollirem a totes.

M- Demanarem per pietat que ens deixin viure aquí tancades.

B- Farem pa. Serà el nostre únic contacte amb l'exterior.

M- Menjarem el necessari per no morir.

B- Dormirem el temps suficient per no embogir.

M- Sempre tindrem fred.

B- Viurem en el sacrifici.

M- Viurem en el patiment.

B- Entregades a ell.

M- Suplicant el seu perdó.

B- La seva pietat.

M- Per ell, amb ell i en ell.

B- I així educarem a les nostres germanes pecadores.

M- I així morirem per ell i per totes les traïdores que han estat i vindran.

B i M comencen a fer un ritual mentre resen en cànon.

B- Perdoneu-me senyor per la meva culpa, la meva culpa, la meva grandíssima culpa.

M- Perdoneu-me senyor per la meva culpa, la meva culpa, la meva grandíssima culpa.

B- El meu cos, el meu pensament i la meva ànima està al servei del senyor.

M- El meu cos, el meu pensament i la meva ànima està al servei del senyor.

M exposa una nina a B sense aturar-se de pregar i B la sentència.

B- Estàs tacada pel pecat original de la teva mare pecadora... la mandra, la desviació i la temptació opera sobre el teu cos.

M llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

B/M- La meva ànima està al servei del senyor. Senyor, no permeteu que caigui en temptacions.

B exposa una nina a M sense aturar-se de pregar i M la sentència.

M- Dormir i menjar bé és pels ocioses que aniran a l'infern.

B llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

M/B- Senyor, no permeteu que s'encengui el meu desig.

M exposa una nina a B sense aturar-se de pregar i B la sentència.

B- El teu comportament fa plorar als àngels.

M llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

B/M- Senyor, tingueu pietat d'aquesta impura pecadora que s'entrega a vos.

B exposa una nina a M sense aturar-se de pregar i M la sentència.

M- Això tindrà una recompensa, ho entens? Com més patim, més a prop estarem del regne dels cels. Serà un benestar etern, ETERN.

B llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

M/B- Gràcies senyor pels aliments que ens proporcioneu.

M exposa una nina a B sense aturar-se de pregar i B la sentència.

B- Mira el mal exemple que estàs donant a les teves germanes! Mira com et miren! El senyor també t'està mirant! Demana perdó! Avergonyeix-te!!!

M llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

B/M- Preguem al senyor pels que es devien del camí que recuperin el seny- preguem al senyor.

B exposa una nina a M sense aturar-se de pregar i M la sentència.

M- Traieu-li la roba i tanqueu-la a la sala de baix. Cada hora llenceu-li un cubell d'aigua beneïda des de les reixes del sostre perquè sempre estigui banyada per la pietat del senyor.

B llença la nina al fossar. Ambdues segueixen amb el ritual i el prec en cànon.

M/B- Preguem al senyor pels malalts- preguem al senyor.

B- *(Alçant els braços al cel)* Aleluya, germanes! Està curada. Li hem tret el dimoni de dins.

M- *(Alçant els braços al cel)* El senyor s'ha volgut emportar al seu regne a aquesta pecadora.

B i M queden en silenci i miren al públic.

B- El senyor vol un altra mostra de fe.

B i M miren les nines i es decideixen per una.

M- T'ha tocat a tu.

B i M agafen la nina i la subjecten entre les dues.

B- Crema't pel senyor!

M- Resisteix, pateix pel senyor.

B- El senyor et portarà al seu regne.

B i M llencen la nina al fossar i fan les següents oracions en cànon.

M- Faci's la vostra voluntat.

B- Faci's la vostra voluntat.

M- El meu cos, el meu pensament i la meva ànima està al servei del senyor.

B- El meu cos, el meu pensament i la meva ànima està al servei del senyor.

M i B miren al públic mentre la llum i el so transiten cap a la zona zero.

ZONA ZERO 3

M- Abans de morir vaig saber que vam ser el centre d'acollida de nenes abandonades i de dones perdudes més important de la zona.

B- Vam fer molt bé. Vam salvar totes aquelles dones d'una vida miserable. Els hi vam donar una casa, menjar, ...

M- Vam arreglar moltes famílies i moltes vides.

B- Vam donar molt...

M- Fe i esperança.

B- I amor i educació... vam fer bé... vam fer bé...

M- Vam fer bé... vam fer bé...

B- Vam fer bé... vam fer bé...

M- Vam fer bé... vam fer bé...

Silenci. B es desfà el vestuari.

B- On està el senyor?

M- Què vols dir?

B- Ja hem mort, no?

M- Sí, que jo recordi, hem mort dues vegades.

B- I bé?

M- Dèiem que el senyor era sempre a dalt, mirant-nos i observant-nos...

B- I quan arribem a ell?

M- No ho sé. El senyor és amb nosaltres i amb el nostre esperit!

B- Què dius! Has vist on som? Ens han enganyat! El senyor no existeix! Era mentida!

M- No pot ser! Ha de ser veritat! Aquell muntatge tan increïble havia de ser veritat, ha de tenir unsentit! Tinguem paciència/

B- Doncs no en té cap! Vam enganyar a centenars de nenes i noies. Els hi vam donar la nostra paraula que hi havia el cel esperant-les! Que el sacrifici ens portaria al perdó i el perdó al paradís.

M- En aquell moment vam fer bé, haguessin mort al carrer... vam fer bé, vam fer bé...

B- No vam fer bé. Les vam esclavitzar! Les vam sotmetre! I tot... per què? Pel senyor? Per unsenyor? Per quin senyor?

M- Ho vam fer pel seu bé... ho vam fer per ajudar-les...

B- I ens vam equivocar!

M- No sabíem el que ens fèiem!

M es desfà el vestuari de monja ràpidament.

B- Quan vam ser guerreres també ens prometien un gran benestar envoltades d'esperits meravellosos, després de morir.

M- Sí però vam traïr a la nostra gent i el càstig se suposava que era la tortura del mal.

B- Un altra mentida. Ni el cel promès ni l'infern amb el que ens amenaçaven.

M- Llavors què som? Qui som? Aquelles o les altres?

B- O aquestes?

M- I quant temps fa que som aquí?

B- Jo tinc la sensació que ha passat molt temps.

M- Què hem de fer?

B- No ho sé.

M- Potser venen i ens ho expliquen.

B- Qui? El senyor?

M- No, però algú/

B- Qui? QUI?

M- No ho sé! No ho sé! Estic igual de perduda que tu.

Silenci. Pausa. B i M estan angoixades. B es gira per mirar a M i s'horroritza, les llums comencen acanviar a quadre 3.

B- Merda!!!

M- Què?

B- No, no, no...

M- No, què? Què passa?!

B- No et vull mirar!!!

M- Per què??

B- Prefereixo no veure-ho, no saber-ho!

M- No saber el què?

B- No vull saber qui ets!

M- Qui sóc? Qui veus?

B- Em recordes...

B està molt neguitosa mentre s'apropa a M i li col·loca el vestuari com per confirmar que és la persona que està imaginant. B acaba de compondre el vestuari de M i la mira amb distància.

B- La meva mare.

M- Sóc la teva mare.

B- Estàs a punt de fer-me una cosa horrible.

M- Vine, filla, tranquil·la! Confia en mi. (*M s'apropa a B*)

B- No, no, no! No vull recordar-ho, no vull! No, vull!!!

Les llums i la música han canviat completament a quadre 3.

QUADRE 3

B marxa cap al costat contrari del públic com fugint de la dona que li practicarà la mutilació genital. M, que és la seva mare, la reté i aprofita per vestir-la com ella.

B- No, no, no, no, no!!

M- Tranquil·la filla respira, vine, obre les cames, destapa't

B- No, no, no! (*B emet un crit terrible, li han practicat l'ablació.*)

M abraça a B

M- Quan les nenes passem a dones tenim massa desig, massa força, massa ímpetu... Això ens fa mal a l'esperit, ens posa malaltes... però ho podem solucionar tallant aquest trosset d'aquí. Sembla mentida, eh? Però és veritat. Ara et farà una mica de mal però després se't passarà. Estaràs molt més tranquil·la i preparada per a que l'home et triï. La vida sense desig és millor. Molt més tranquil·la... farà que et dediquis als teus fills amb més amor.

B- I si tinc filles, els hi hauré de fer això?

M- Sí, pel seu bé, per la seva vida. A les dones no tallades el desig les fa bruixes, les emmalalteix, les embogeix. Acaben abandonades, mortes, lluny dels nostres. Ho has de fer per protegir-la del mal.

B- No podré...

M- Demana i suplica que et vinguin nens.

B- He tingut una filla.

M es converteix en filla i B en mare.

M- No, no, no, no!

M intenta fugir i B la retè.

B- Tranquil·la filla, respira, vine obre les cames, descobreix-te...

M- No, no, no! (*M emet un crit terrible.*)

B abraça a M.

B- Quan les nenes passem a dones tenim massa desig, massa força, massa ímpetu... això ens fa mal a l'esperit i ens posa malaltes. Els homes s'encarreguen de posar-nos fills a dins i ho han de fer amb el màxim plaer possible per a que surtin nois forts. Si tu gaudeixes no donaràs una entrega sincera al que serà el teu home.

M- He tingut una filla.

B- No passa res, és la primera, t'ajudarà amb la casa i a cuidar els fills que tindràs. Veuràs com tindràs nens, confia...

M- L'hauré de portar a la dona que talla?

B es converteix en filla i M en mare. A partir d'aquí, l'escena agafarà molta velocitat i la música serà cada vegada més intensa.

B- No, no, no, no!

B intenta escapar-se. M la retè.

M- Ara us tallen menys del que ens tallaven abans és per a que estiguis una mica contenta pel teu home... no està bé tampoc que no et faci contenta donar-li plaer. *(M emet un crit i B la consola)*

B- Ja ho entendreàs quan l'home et triï. La vida sense desig és millor. Molt més tranquil·la... farà que et dediquis als teus fills amb més amor. *(B emet un crit i M la consola)*

M- A les dones no tallades el desig les fa bruixes, les embogeix. Acaben abandonades, mortes, lluny dels nostres. *(M emet un crit, B la consola)*

B- Tranquil·la respira, obre les cames... *(B crida)*

M- Destapa't, obre les cames... *(M crida)*

B- Tranquil·la respira, obre les cames... *(B crida).*

M- Destapa't,... *(M crida).*

B i M criden abraçades. Les llums van mutant a zona zero.

M- Ja està, ja ha passat...

ZONA ZERO 4

B- No està. Els records segueixen...

M- No hi pensem més.

B- Vam viure el mateix milers de vegades, en centenars de llocs diferents... (*Mirant a M amb el vestuari encara posat*). Vas ser la meva mare, germana, amiga, filla...

M- Sí.

B- I sempre vivint el mateix horror!

M- Almenys ja ha passat i ara és un record. (*M es desfà el vestuari*).

B- Ja ha passat?

M- Sí.

B- Està passant ara.

M- El què?

B- Tot allò, aquí (*referint-se al seu cor, al seu cap*) està passant ara, tot alhora. Està passant i no s'atura.

B està molt angoixada. M s'apropa, li desfà el vestuari i l'agafa per les espatlles intentant aturar la seva agitació.

M- Ara som aquí, les dues...

B- Sí...

M- Ens tenim l'una a l'altra.

B- Sí...

M- Hem sobreviscut...

B- Bé, això no ho sabem.

M- Ara som aquí.

B- Vives?

M- Potser en una nova paraula.

B- Quina?

M- Una que no és ni vives, ni mortes.

B- Per què som aquí? Per què vam anar tant allà? Per a què?

M- Crec que no ens agradarà la resposta.

B se separa d'M.

M- Si és que hi ha resposta.

Silenci.

B- Vam ser unes guerreressas que van traïr el nostre poble, després vam ser dones clausurades, aïllades dels homes i de la possibilitat de tenir fills, després vam ser milers de mares i filles mutilades de plaer i desig... és a dir, tornem a tenir fills, però sense gaudir...

M- Parles com si nosaltres haguéssim decidit alguna cosa. Recordes algun moment de decisió?

B- No.

M- Per tant, vam ser empeses a l'existència.

B- Per qui?

M- No ho sabem, com tampoc sabem si el record que tenim respon al temps lineal que descrius. Estàs traient conclusions sense fonament.

B- Com?

M- Que ens hem recordat en aquest ordre però potser no va ser així.

B- Però així té molta lògica...

M- L'única lògica és que un record et porta a l'altre però no tenen perquè estar endreçats en seqüència. Potser en algun moment que no recordem també vam ser felices, sense dolor....

B- Sempre hi ha hagut dolor.

M- És impossible que no haguem tingut moments d'amor i plaer.

B mira a M fixament. Les llums van mutant.

B- Amor? I plaer?

M- Sí! Segur! Sense límits, sense normes, sense repressió.

M s'asseu a terra amb les cames creuades.

QUADRE 4

Les llums han canviat i l'espai sonor recorda a la natura. M i B, es col·loquen el vestuari a la vegada.

B- Puc envair la teva parcel·la d'intimitat amb conversa?

M- Serà un plaer.

B s'asseu al costat d'M amb les cames creuades. Estan mirant a públic.

B- Gràcies per ajudar-me a trencar les meves barreres i entrar en aquest món nou.

M- Va ser un gust.

B- Estava tant xuclada pel sistema repressor! Estava segura que el plaer de la carn era brut, prohibit, pecaminós. Em feien dutxar amb banyador per no tenir temptacions.

M- A mi em van pegar una bufetada quan em va venir la regla per primer cop, venim d'un món de salvatges!

B- Jo no vaig saber què era l'èxtasi sexual fins que em va acollir la comunitat.

M- Quan ens van recollir a mi i la meva filla, jo tampoc ho sabia.

B- I tot gràcies a una persona que va decidir dedicar generosament la seva vida per nosaltres, per la nostra llibertat.

M- És la persona més meravellosa, bondadosa...

B- Sàvia!

M- I verdadera que he conegut mai.

B- Ell coneix el plaer de les dones millor que nosaltres mateixes.

M- Millor que cap ésser del món.

B- És perfecte! I nosaltres hem tingut el privilegi d'aprendre d'ell! Ens ha ensenyat a pensar, a sentir, a experimentar, a trencar fronteres. Ben mirat, què ens impedia intercanviar els nostres cossos amb més d'un home? O amb dones? Per què estava tant prohibit?

M- Jo estava convençuda que no em podia agradar.

B- Jo també! Em van haver d'ensenyar què m'agradava. Em vaig creure que el plaer era el pitjor del món. Acceptava que no podia fer l'aor amb plantes, animals... Pensava que estaven prohibits i no ho qüestionava! Em feien fàstic! I no ho havia provat! Com podíem tenir la ment tant tancada?

M- Jo encara la tinc... Vull compartir una confessió profunda.

B- Endavant, t'escolto.

M i B s'asseuen una davant de l'altra.

M- El gran savi m'ha demanat la filla amb la que vaig venir per entrenar-la en el plaer.

B- Afortunada ella.

M- És petita. Molt petita.

B- Quants anys té?

M- 4.

B- (*Silenci*) La nena creixerà sense repressió, en mans del millor! Estigues contenta i agraïda.

M- No n'estic segura!

B- (*B s'aixeca de manera brusca*) No pots impedir-ho. És el desig del gran savi, ell ens va salvar. Has de fer-ho. No és la teva filla, no posseïm, no posseeixes la seva voluntat. Has de deixar-la lliure. Ell en sap més que tu, obeeix-lo o hauràs de marxar amb la teva energia repressora.

M- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

B- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

Fan una reverència. Les llums i el so es modifiquen com per explicar el pas del temps. B i M fan una posició de ioga.

M- Puc envair la teva parcel·la d'intimitat amb conversa?

B- Serà un plaer.

M- Gràcies per ajudar-me a alliberar a la meva filla de la meva ment perversa i repressora.

B- L'amor no té edat, gènere, espècie ni prohibicions de sang i el desig no té fronteres. La nostra única responsabilitat és la llibertat.

M- Que així sigui. (*Silenci. M va per marxar però s'atura*) Estic malalta.

B- Què et passa?

M- En un moment donat, no sé per què, quan tocava l'infinit amb humans mascles, em va venir una voluntat irreprimitible de destrucció. Des d'aleshores que vull experimentar el plaer de tallar el membre al meu company, buidar-li els ulls o fer-lo sagnar. Cada vegada ho necessito més!

B- Què et va dir el gran savi?

M- Em va dir que això és una desviació mental, que no em provocaria plaer de cap de les maneres. Que era impossible que incapacitar permanentment l'infinit de l'altre em pogués provocar benestar.

B- Té raó, com sempre.

M- Però ho desitjo com mai! No es poden posar fronteres a la voluntat! Hauré d'aïllar-me per no contaminar-vos amb la meva energia infecta.

B- Desitjo que ho superis aviat.

M- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

B- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

M i B fan una reverència. El temps passa.

M- Puc envair la teva parcel·la d'intimitat amb conversa?

B- Serà un plaer.

M- Sóc lliure. Sóc feliç!

B- Has superat l'instint de destrucció?

M- Sí! Ara que ha arribat el moment, ara que la comunitat està preparada per morir, ara que començarem a fer viatges d'alliberament cap el més enllà, podré morir havent complert tots els meus desitjos. El gran savi m'ha ajudat a convertir el meu instint de destrucció en bellesa!

B- Com?

M- M'ha encarregat la tasca d'ajudar a traspasar als nostres companys mascles! Faré l'amor amb cadascun d'ells i els dessagnaré. Després m'oferiré a ell i ell s'encarregarà del meu final.

B- Quina idea més perfecta!

M- Sóc plenament feliç!

B- La teva felicitat omple el meu cor. Vull seguir-te! Vull fer com tu!

M- Fem-ho juntes! Dessagnem juntes i arribem a l'èxtasi final en mans del gran savi!

B- Ell diu que els nostres cossos seran un adob que nodrirà la terra i així posseïrem i banyarem el món amb la nostra energia lliure.

M- Seria bonic transformar-nos en flors, flors que aportin bellesa al món.

B- Tu i jo, dues flors, sense memòria ni record.

M- I pensar que al sistema voler morir està considerat com un signe de malaltia mental...

B- Pobres, no saben la veu de la veritat.

M- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

B- Gràcies amiga per aquest moment compartit.

B i M fan una reverència i es queden mirant a públic. Les llums i el so es transformen fins a zona zero.

ZONA ZERO 5

B- A tu et va provocar el plaer que esperaves amputar membres, buidar ulls i fer sagnar?

M- No i a tu?

B- Tampoc.

B i M tenen molta ràbia.

M- Saps per què no?

B- No, per què?

M- Perquè no eren el membre del gran savi.

B- Tens raó, ni tampoc eren els membres dels que promovien la nostra mutilació.

M- Ni dels que ens van tancar en un convent de clausura...

B- Ni dels guerrers...

M- Ull per ull. Dent per dent. Genital per genital.

B- Potser no ho recordem i en algun lloc ens vam venjar.

M- És igual. La venjança no ens faria sentir millor, tampoc. Almenys a mi. *(M es desfà el vestuari)*

B- A aquestes alçades, no. Quin fàstic tot. *(B es desfà el vestuari)* Si no haguéssim recordat res, ara estaríem millor.

M- Sí, sense memòria ni consciència, com les flors en les que ens volíem convertir.

Silenci.

B- Creus que ho vam aconseguir i els nostres cossos van crear flors?

M- No ho sé...

B- A mi m'agradaria.

Silenci.

M- Com seria el record d'haver estat flor?

Silenci. M mira una nina tipus Barbie.

M- Escolta!

B- Què?

M- Ara que dius això!!!

B- Què?

M- Que no te'n recordes?!?!?

B- De què?

M- De mi!!! Mira! Mira!!!! *(M es modifica el vestuari)*

B- Ai, ara...

QUADRE 5.1.

Canvi de llums i so al nou quadre.

M- *(Com si es mirés a un mirall acabant-se de retocar el vestit.)* És perfecte! Li encantarà! Què fas aturada? Emprova't tu el teu!!! Va!

B- Es que no sé si és massa... (*B es modifica el vestuari com si també estigués davant del mirall*)
atrevit!!

M- Nena! Que no és una cita qualsevol! Que és la cita!!! Que avui t'ho demana!!

B- Estic molt nerviosa!

M- Estàs perfecta! Va! Afanya't que encara t'has de fer la manicura!

B i M salten cridant i agafant-se de les mans. Pas del temps.

B- Mira!!! (*Li mostra l'anell*)

M- Oh! Ha superat la norma amb escreix! Això és molt més que tres mesos de sou! Com ho va fer?

B- Vam anar al llac i va llogar una banda amb un violinista.

M- Es va posar de genolls?

B- Sí!!!!

M- Vas plorar?

B- És clar!!!

M- Va ser perfecte, doncs!!

B- Sí! Evidentment vull que siguis dama d'honor.

M- Evidentment que vull ser-ho i vull que tu siguis la meva.

B- Ja et diré on has de comprar el vestit: tonalitat mostassa.

M- Què bonic! Les meves dames d'honor portareu tonalitats verdes.

B- Preciós!!!

M- Quina emoció!

B- Escolta, odio demanar-te això amiga...

M- Demana, hi ha confiança!

B- Tu et cases abans que jo... si pots.. com t'ho diria... "aguantar" una mica per mi... es que no voldria, ... ja saps... dames d'honor embarassades.

M- No i ara! Amiga no t'ho faria mai! Fa molt lleig!!! Et diria el mateix si et casessis abans!!

Pas del temps.

M- Hola!

B- Hola!

M- Estic embarassada! Serà una nena!

B- Oh! Una nòvia pel meu fill!! Enhorabona!

M- Gràcies! Per quan el vostre segon?

B- Ens hi estem posant (*Riuem*) Sisplau que vingui una nena com a tu!!

M- És clar! La parelleta!

B- Sí i també per tenir algú que em cuidi! Si no qui ho farà? La meva futura nora?

M- Calla, calla!!

B- Tu rai que ja la tens assegurada.

M- Ui, el meu marit porta un disgust! Està obsessionat en tenir un nen que continuï amb el negoci.

B- És clar!

Pas del temps.

M- Hola!!

B- Hola!!

M- Ja ha decidit què estudiarà el teu fill?

B- Està entre dret i medicina com el seu pare.

M- Què bé! I la nena, té noviet?

B- No... encara és molt joveneta.

M- Jo tinc esperances que s'agradin entre els quatre, t'imagines?

B- Seria una pel·lícula. Com va la vida de casada ara que els fills son més grandets?

M- No hi ha dia que no em porti flors!

B- Què afortunada!

M- Flors per la meva flor, em diu. *Riu!*

B- Oh!!

Pas del temps.

M- Hola!

B- Hola!

M- Se'm casa la nena!

B- Enhorabona!

M- I tu? Ja t'ha fet àvia el teu fill?

B- Calla, calla... ella el va perdre! Una desgràcia!

M- Què dius ara!

B- La deixa embarassada fent tercer de medicina, quan li teníem prohibit festejar mentre estudiés! Corre a casar-los ràpid i malament! Va i el perd! I ja estava de 5 mesos!

M- Quin disgust!

B- Això no és el pitjor!

M- Què ha passat?

B- Ja n'ha perdut tres!

M- Mare de Déu!

B- Quedar-se es queda molt ràpid la punyetera... li vaig dir l'altre dia a la noia "Què ens estàs fent, criatura?"

M- Deu tenir algun defecte, ...

B- Ja veus, el meu fill s'ha casat amb una malalta.

M- Ai, quina mala sort, aquesta noia t'està portant molts disgustos.

B- I si no pot tenir mai fills?

M- No hi pensis dona!

B- No vull que el meu fill porti aquesta creu!

M- Veuràs com tot va bé!

B- Gràcies! Ei! No ho diguis a ningú sisplau! No vull que les veïnes parlin més, quina vergonya.

M- Sóc una tomba.

Pas del temps.

B- Hola!

M- Hola!

B- Què tal els nets?

M- Preciosos i els teus?

B- Meravellosos.

M- Veus? Al final tot ha anat bé.

B- Ai, sí... suposo que s'ha de tenir paciència! Però aquesta noia ens ha fet patir molt! Tu què tal amb la jove?

M- Perfecte! Fem juntes pachwork.

B- Fantàstic!

M- Sí.

Es queden en silenci.

M- Últimament no tenim res a explicar-nos!

B- Dona es que ja ho tenim tot fet! Els fills casats i amb nets, què més volem?

M- Res més. Som molt afortunades.

B- Molt.

M- Tenim uns marits meravellosos.

B- No hem treballat mai.

M- Hem tingut sempre servei!

B- Ai, sí! Però jo amb quatre persones a càrrec i vaig apurada.

M- Quatre? Si jo amb cinc no puc! Són gent que se'ls hi ha de dir el que han de fer, el que vols que comprin, com i què vols que netegin, ...

B- Sí i això, sembla que no però és.

M- És molt.

B- Estar a punt, anar arreglada i ben vestida és una feina que no està prou valorada.

M- Decidir i parlar amb *l'esteticient* el color del cabell, el tall, el pentinat, els complements, arreglar les celles, pestanyes, llavi superior, lentilles, maquillatge, joies...

B- Joies ho dius molt alegrement: Arracades, anells, polseres, penjolls, ...

M- Rellotges!

B- Rellotges que coordinin amb l'ocasió.

M- I bolsos que coordinin amb les/

B- Sabates! Sempre m'han encantat les sabates!

M- Planes, ...

B- Planes? No he anat plana en la meva vida!

M- Ara que ho dius! Jo tampoc. *(M i B riuen)*.

B- Vestuari de cada dia,

M- Cada dia té moments diferents!

B- Cada temporada i cada ocasió!

M- Dents!

B- Tractaments de bellesa de cara, mans, peus, ventre, cames, natges, pits...

M- I productes per treure-t'ho... desmaquillant, cremes de nit, sabons de dutxa, xampús... Sals de bany...

B- Ara que dius això, tractaments per tenir la... la...

M- Floreta.

B- Això! Per tenir-la a punt i ben cuidada.

M- De forma, color i olor.

B- I la roba interior i roba d'anar a dormir ...

M- I què me'n dius de les dietes per mantenir la figura exacta?

B- Ai sí! I organitzar àpats a casa per dates assenyalades?

M- Recordar les dates assenyalades! Tots els aniversaris i sants de la família.

B- Estar a punt pels sopars amb els caps o companys de feina!

M- Decorar la casa...

B- Berenars, pastissos, ...

M- Molts esdeveniments!

B- Una feinada.

M- Per si no és poc amb vestir-nos i arreglar-nos, triar la roba als nostres marits.

B- És clar, no farem triar la roba al servei!! (*M i B riuen*) I fer-los-hi maletes de viatge...

M- I triar la roba del fill i la filla!!

B- Els pentinats de les nenes!

M- Ensenyar-los-hi a maquillar, controlar-los-hi el pes, portar-les a depilar, el vestit de la graduació.

B- També hem patit...

M- També...

B- Haver de suportar com les nores et roben la joia de la casa.

M- No se sap el que és fins que no es viu.

B- Quina vida!

M- Quanta feina!

B- Una feinada tot... però afortunades!

M- Sí!

B- No ens podem queixar. Hem tingut una vida perfecta!

M- Perfecta.

Silenci.

M- T'he de confessar una cosa.

B- Diques.

M- Ara no, eh? Però m'agradava menjar-me l'escuma del sofà.

B- Com?

M- Ja ho has sentit.

B- L'escuma, escuma?

M- Crec que, al llarg de la meua vida m'he menjat l'equivalent a dues butaques.

B- I no ho notava ningú?

M- Una vegada es va notar molt a un coixí i vaig donar-li la culpa al gos.

B- Alguna cosa dolenta havíem de tenir, no?

M- Tu has estat perfecta.

B- No... Jo... em feia blaus.

M- Com?

B- Ara no, eh? Però abans em premia molt fort amb els dits durant una bona estona.

M- Vaja...

B- També els hi feia als nens.

Silenci.

M- Quasi perfectes.

B- Sí.

M- Jo no sé com s'ho fan les que no tenen ajuda. I a sobre amb tants fills que tenen!

B- Has vist com van?

M- Així (*Es canvia la roba fent broma*) De qualsevol manera!

QUADRE 5.2.

Les llums i el so canvien de sobre. M s'aixeca radicalment i comença a donar ordres mentre treu nines del fossa. B la segueix, encara no està vestida però a mesura que avança l'escena es va vestint com M. Durant el quadre, mouran les nines d'un lloc a l'altre de l'espai com si fossin bugada.

M- Recull la teva roba de l'habitació. Merda! Aguanta'm al nen que ha vomitat la papilla, pots dutxar-lo i canviar-lo? Mentrestant jo fregaré.

Poso a dormir una mica al nen, aprofitem per regar les plantes i fer els vidres, corre! El pare odia esperar per sopar... està tot el dia treballant i només falta que hagi d'esperar.

B- Puc llegir una estona?

M- Mentre no es desperti el nen, sí. Jo he d'anar a parlar amb els de la rentadora que s'ha espatllat i s'han de planxar les poques camises del pare que queden netes i preparar el sopar.. Mira, s'acaba de despertar el nen! Ens arreglen la rentadora en una setmana, haurem de rentar a mà... He passat per casa la iaia, en un parell de mesos la portarem a viure aquí. Preparo el sopar.

B- Vaig a dutxar-me...

M- Ràpid que necessito que em passis l'aspiradora. Corre, surt, dóna-li el sopar tu al nen que està a punt d'arribar el pare i només falta que estigui el crio molestant a la taula.

Ah! A tu que t'agrada llegir i estudiar... ordena-li al pare les factures que han arribat i suma el que costa la rentadora i les compres. Pots recollir la taula i fregar els plats mentre jo estenc? Mira a veure si el teu germà segueix dormint. I fes-li una mica de cas al pare que es passa el dia treballant i no li diem res. Conquista'!! A veure si et dona diners per comprar el vestit que volies...

B- El pare diu que tenim un forat a la mà i que gastem massa... que es passa el dia treballant per comprar capricis i que no.

M- Té raó.... Va, deixa estar el vestit i dóna gràcies que de moment no has de treballar.

B- Però no és tan car...

M- Tu vols el vestit per agradar al Ricard... a mi no m'enganyes.

B- Té sempre al voltant una noia que va sempre amb uns vestits molt...

M- Curts, ja m'ho imagino.

B- Volia dir molt bonics...

M- Ja intentaré fer canviar al teu pare d'opinió... procuraré que anem el diumenge al centre comercial... Tu estigues atenta i carinyosa amb ell fins diumenge i acabarà cedint, dona, que ets la seva nena! Però que no es noti que és per tontejar amb el Ricard que llavors sí que serà que no.

B- No li agrada el Ricard?

M- No li agrada la idea de perdre a la seva princeseta.

B- D'acord.

M- Va! Cosim això que ens falta i a dormir. Si vols aprofitar per llegir ara a la nit...

B- Estic molt cansada.

M- Dorm, serà millor, llegir posa molts pardals al cap, nena. Bona nit.

B- Bona nit.

M- Tapa't, bé no et constipis, que només ens faltaria això. Et necessito, filla.

B- Tu també tapa't, sense tu estaria molt sola.

ZONA ZERO 6

Les llums i l'espai sonor canvien progressivament a zero.

M- Em sap greu haver mort tant ràpid d'aquell càncer.

B- No passa res.

M- Vas haver de cuidar del pare, no?

B- Sí, però va morir aviat per un tema respiratori. La fàbrica...

M- Ja. I tu? Com vas morir?

B- El Ricard.

M- No!

B- Sí.

M- No ho semblava gens!

B- No, de fet, tothom deia que era l'home perfecte!

M- Em sap greu.

B- I quan vam ser riques? Com vas tornar aquí?

M- Una embòlia i tu?

B- Jo em vaig ofegar amb un tros de pollastre.

M- Ai, què desagradable!

B- Sí.

M- Quina manera més tonta de morir.

B- Tonta i espantosa... però ben mirat, de totes, em quedo amb el pollastre.

M- És igual com i on. Sempre tornem aquí.

B- O sigui que després de morir pel gran savi, vam decidir ser aquelles dones riques i després de classe mitjana per deixar-nos fluir per un patró establert que no fos molt dolorós...

M- No sé com fer-te entendre que no vam decidir res! No decidim res. No decidirem res. Que els records apareixen, que no tenen ordre, que no hi ha una seqüenciació, que no acumulem, que no escollim, hem estat unes manipulades.

B- Val, d'acord, aquí encara no sabem si tenim cap poder, però allà sí, allà decidim...

M- Què? El color de les ungles? Entre follar-se un porc o una cabra?

B- No, vull dir.../

M- Entre queixar-nos més o menys pel dolor? Entre cridar o no cridar quan ens mataven?

B- No és això però/

M- Som com elles! Unes titelles inútils al servei de la tortura!

B- No pot ser! Quin sentit té que sigui així?! Qui ens tortura?

M- No hi ha sentit!

B- Ha de tenir un sentit!

M- L'únic que tindria un sentit és que això fos un càstig!

B- Quan dius "això" vols dir aquí o tots els allàs?

M- Aquí! Aquesta és la pitjor!

B- Per què?

M- El pitjor càstig és tenir consciència i haver recuperat la memòria! Recordar que som i hem sigut infinites vegades unes desgraciades torturades.

B- Allà també tenim consciència i record!

M- Sí però només som conscients d'UNA existència!! No tenim perspectiva de tot el que hem viscut com ara! Allà, com tu has dit, ens creiem, ens sembla que decidim sobre la nostra vida.

B- Allà poder decidir ens fa més felices.

Pausa.

M- O més desgraciades.

B- Com vols que et faci desgraciada poder escollir?

M- Perquè és una trampa!!! Perquè és mentida que escollim veritablement!! No sé què més necessites per veure-ho! Ni allà, ni aquí, ni enlloc!

QUADRE 6

Canvi radical de llums i de so.

B- Però si t'ho em donat tot i ara pots decidir-ho tot. Mira! (*B modifica el vestuari a M*) Tens el poder. Tens diners. Ho tens tot. *Repeteix amb mi:* Tinc el poder.

M- Tinc el poder.

B- Tinc diners.

M- Tinc diners.

B- Ho tinc tot.

M- Ho tinc tot.

B es modifica el vestuari.

B- Ets lliure per estudiar el que vulguis:

M- Infermeria, no! Magisteri, no! Història de l'art! No! Dansa! No! Psicologia!

B- Ets lliure per escollir on vols viure, filla.

M- A una ciutat! No! A un poble de muntanya! No! A prop del mar! No! En un barri que sigui/

B- Ets lliure de triar el teu temps lliure, filla.

M- Activitats creatives i culturals, gastronòmiques, no! Mar! No! Ganxet, bicicleta, no, no! Mar!

B- Ets lliure per decidir quines activitats de mar, filla, vela, submarinisme amb apnea, sense apnea, motos d'aigua, la natació sincronitzada/

M- Natació/

B- Ets lliure per escollir feina, filla.

M- Sol·licito aquesta feina que té pla de carrera, no! En aquesta cobro més! No! Millor m'obro un negoci! Funcionària! Assalariada! No! Vull un càrrec de responsabilitat/

B- Ets lliure de menjar el que vulguis, filla, tens diners, ho tens tot.

M- Menjar sa però també italià, Japonès, Indi, Libanès, mediterrani... de restaurant! No! A casa! De mercat! No! De súper! Amb carmanyoles de l'àvia! Menjar ràpid!

B- Ets lliure de viatjar, pots anar sola, acompanyada, organitzat, al país que vulguis, en avió o tren o helicòpter o cotxe o vaixell...

M- Eh....

B- Ets lliure de retre culte a qui vulguis, filla, pot se agnòstica, catòlica, cristiana, apostòlica calvinista, protestant, budista, hinduista, musulmana, practicant i/

M- Sóc atea... agnòs/

B- Ets lliure de tenir la relació que vulguis! Un marit, un sol home, però també amants, poliamor, comunitat o intercanvis de parella, amb dones, amb transexuals, ets lliure de tenir el sexe que vulguis, fred, amorós, pornogràfic, trios, Orgies, Sadomassoquista, voyeur/, ets lliure de tenir fills.

M- Vull fills i no en vull. Vull ser mare jove. No! Vull tenir-los tard quan estigui estabilitzada. Vull adoptar, vull acollir, vull tenir-los meus, vull anar a un centre, vull que me'n posin dos, no! Tres/

B- Ets lliure per decidir com criar-los, tens diners, ho tens/

M- Vull dedicar-me completament a la seva criança i amantar-los fins als 5 anys... no! Vull donar-los-hi biberó! Espera! Vull dormir amb ells, no, vull que siguin independents des de el primer moment! Per tant, vull que vagin guarderia, no, no, no... vull la baixa per educar-los jo o, no, vull escola de projectes! Vull escola de sempre o la del barri o privada o bilingüe o francesa, anglesa, concertada, pública, que facin moltes activitats! Millor no cansar-los. Pegar-los, no pegar-los mai, molts límits, o no! Cap límit! Que s'impliquin els avis, no! Només cangurs i que la cangur sigui d'aquí. O millor de fora! Una noia jove, no, una noia gran...

B- Tens diners, filla, ho tens tot! La teva existència lliure val molt més que altres, hem fet de tu una dona lliure!

M- Sóc lliure! *(M es va carregant de nines)*

B- La felicitat està aquí, filla! Ves a buscar-la!!!!

M- Vull ser feliç!

B- La teva felicitat depèn de tu!

M- Vull ser feliç!

B- Sigues feliç!

M- Sóc feliç!

B- Ets feliç?

M- No ho sé!

B- Si no ho saps és que no! Canvia de vida!

M- Canvio!! *(M deixa anar totes les nines de cop i en recull unes altres)*

B- Ets feliç?

M- Sí, suposo...

B- Si suposes és que no! Canvia de vida!

M- Canvio! *(M deixa anar totes les nines de cop i en recull unes altres)*

B- Ets feliç?

M- A vegades...

B- Ui! No et conformis amb “a vegades” has de ser-ho sempre!! Canvia, ets lliure, canviar està a les teves mans.

M- Sóc lliure, canvio! (*M deixa anar totes les nines de cop i en recull unes altres*)

B- Abans no teníem res i ara ho tenim tot. Ho pots tot!

M- Ho puc tot, ho tinc tot!

B- Som lliures, estem alliberades!

M ha quedat pràcticament enterrada en nines.

M- Em vull morir!

B- No!! No pots voler morir!! És un fracàs! Una vergonya! És terrible morir! És el no - res! És no tenir RES! És impossible que vulguis aquest buit, tu, que ho tens tot! (*B li afegeix més nines al munt*)

M- Sí, tot! Tot!

B- Tot!

M deixa anar totes les nines.

M- I tu què?

B- Jo ho tinc tot.

M- Impossible.

B- Que sí.

M- Que no, que no pots ser sexy i no sexy a la vegada! Que no pots ser la meva mare i no ser-ho a la vegada! Que no pots treballar i no treballar a la vegada! Que no pots viatjar i no viatjar a la vegada...

B- Ja t'he entès!

M- Ah! Es que no m'atures!

B- Vull dir que tinc moltes coses, filla!

M- Moltes coses no és tot.

B- No, no és tot.

M- Sempre m'has venut que es pot tot.

B- Es pot gairebé tot... menys el tot.

M- Això vol dir escollir.

B- Sí.

M- No puc! Què hagués passat si hagués triat l'altra opció?

B- Però no hi pensis en això filla...

M- Vas haver de decidir per arribar on ets ara!

B- Sí, entre totes les opcions del món! Vaig escollir en el TOT.

Tot estava al meu abast.

ZONA ZERO 7

Canvi radical de llums i so a zona zero.

M- Això és mentida! *(M es desfà el vestuari)* Ho veus? És mentida! Era mentida!!

B- No veig la mentida, perdona'm! *(B es desfà el vestuari)*

M- Semblava que ho teníem tot, ens creiem que tot era possible, que érem lliures i només teníem dues opcions!

B- Dues?

M- Heterosexual o lesbiana.

Soltera o casada.

De lletres o ciències.

Viciosa o decent.

Graciosa o sosa.

Calenta o freda.

Guapa o lletja

Elegant o descuidada.

Jove o vella.

Mare o dona estranya desnaturalitzada que no vol fills.

B- Estàs sent súper simplista. Érem lliures!

M- Era una trampa! Un altre engany! Un miratge! Només dues opcions. Només capsos i calaixos amb les seves tortures particulars.

B- Jo vaig lluitar per ser lliure.

M- Una executiva agressiva lliure o mestressa de casa lliure?

B- Jo, en aquella existència, treballava i cuidava la casa.

M- Eres una dona amant o una mare de fills?

B- Es podien ser les dues coses.

M- Les dues coses és de desvergonyida, no de decent.

B- Jo vaig ser molt decent.

M- Una decent reprimida o alliberada?

B- Per depèn de quines coses reprimida i/...

M- Vas preferir la bellesa o ser una rata de biblioteca? Eres mimosa o canyera?

B- No té cap sentit! Jo vaig poder ser canyera quan volia i amb qui volia i mimosa i estabilitzada amb qui/

M- O sigui, princesa al carrer, puta al llit.

Canvi radical de llums i so a quadre 7.

B- Puta, tu!

QUADRE 7

M- Tu puta i mentidera!

B i M es barallen físicament.

B- Calla, Neuròtica!

M- Calla tu, malfollada.

B- Reprimida.

M- Histèrica.

B- Hormonada.

M- Chupa polles.

B- Gorda

M- Porca.

B- Foca.

M- Vaca.

B- Rata.

M- Conilla.

B- Gallina.

M- Mula.

B- Balena! Surt del meu territori.

B i M se separen i llencen les nines que hi hagin al quadrilàter. Mentre discuteixen es modifiquen el vestuari.

M- Aquest lloc és meu.

B- Fot el camp que ja que estàs vella. A la teva edat no pots anar així.

M- I tu més, que t'has fet tants retocs que fots fàstic.

B- Almenys m'he preocupat per estar al dia que tu no tens res per oferir i estàs antiquada.

M- Als homes els hi agrada en el fons el que és de veritat i natural...

B- Als homes que venen aquí els hi agraden les coses noves.

M- Fas porcades de boja depravada.

B- Arribo a tots els públics. Tu no passes de mamada i polvos amb diferents posicions.

M- Jo faig clàssics però amb mil variants...

B- Ah sí?

M- Sí, dius mamada com si fos una sola cosa: mamada amb violència, d'aquella que et subjecten el cap i aguanto, amb una tècnica molt desenvolupada de respiració, les arcades. Sé relaxar la gola d'una manera que m'he posat fins al fons membres enormes sense protestar i emetent sons i gemecs de plaer.

Mamada suau, lenta, treballada... mamada ràpida en temps rècord... amb el cap penjant damunt d'una una taula, de genolls, estirada...

B- Jo doblo l'aposta! Sé fer totes les coses que dius i a més a més...

M- Anal?

B- Evidentment.

M- Doble penetració?

B- Vaginal, sí.

M- Doble penetració anal?

B- NO.

M- Ja t'he guanyat.

B- El premi per tu. Puc continuar?

M- Sí, però t'he guanyat... em queda confirmat que les noves no aguanteu...

B- Jo faig tot el que fas tu o gairebé però poso la salsa que tu no tens...

M- Quina?

B- La d'actriu.

M- Com?

B- Interpreto papers... La infermera, la dona de la neteja que es veu forçada a fer sexe per diners, la mestra d'escola atacada pels alumnes, l'alumna que té un professor de repàs, la noia jove verge...

M- Ja pots ser bona actriu, carinyo, que això no cola...

B- Doncs aquest és el plat més fort i més demanat. Tinc molt vestuari de col·legiala, com més resistència, més dolor i més angoixa, més bojós es tornen... he après a plorar mentre suplico dient que no. Els hi encanta.

M- Jo també ploro amb determinades mamades.

B- És diferent, jo parlo de plorar de veritat, no perquè t'ennueguis... Et deixes pegar?

M- Sí!

B- A la cara?

M- Evidentment, amb membre i amb la mà oberta.

B- T'has deixat lligar?

M- Sí.

B- Trepitjar la cara?

M- Sí.

B- Pinces als pits?

M- Més d'una.

B- Pixades?

M- És clar.

B- Cagades?

M- No.

B- He guanyat.

M- Com a molt hem empatat. I no ho he fet perquè no se m'ha plantejat l'ocasió. Aguanto moltíssim la canya.

B- Jo més.

M- Jo més.

ZONA ZERO 8

La il·luminació de zona zero entra progressivament, així com el so.

B- Jo aguantava més!

M- Ni de conya, jo més! Vaig estar hores al carrer en zones nevades molt poc abrigada.

B- Això no és res, jo vaig estar a un descampat en zones nevades, despullada i amb 10 tios tirant-me cervesa per sobre mentre els satisfieia a tots.

M- Això no és res, a mi em van fer tantes barbaritats que vaig acabar a urgències...

B- Jo també però inconscient.

M- Jo conscient però amb una hemorràgia que no es podia aturar.

B- Jo inconscient amb una hemorràgia interna que em va fer infecció.

M- Jo conscient amb una hemorràgia que no es podia aturar que em va fer infecció i em va matar.

B- Jo em vaig salvar però els mateixos van tornar a la càrrega i em van ofegar.

M- Ok tu guanyes, zorra!

M i B es desfan el vestuari. La il·luminació i el so està completament en zona zero. Pausa.

M- Vull perdre la consciència.

B- És una llàstima que aquí no tinguem alcohol... ni drogues...

M- Calla! No vull acabar recordant que vam ser dues yonquis mortes per sobredosis al pis franc on traficaven amb nosaltres.

B- Vols que et pegui un cop al cap a veure si perds el coneixement?

M- Vols que te'l pegui jo?

Somriuen. (Pausa)

B- Ho sento.

M- No, ho sento jo.

B- En realitat no hi ha gaire a perdonar entre nosaltres.

M- No.

Silenci.

B- Mira! *(B assenyala una nina)*

M- El què?

B- (*B agafa la nina*) Aquesta me la vas fer tu una vegada que vas ser la meva àvia.

M- Quina part no has entès de “no vull recordar més”?

B- Aquest és bonic, segur.

M no vol mirar a la nina.

B- Vas dir que ella em protegiria sempre.

M- Pff... un altre engany.

B- Que m'ajudaria quan tu no hi fossis.

M finalment mira i agafa la nina.

M- Quines mentides més et vaig dir?

B- Em deies “ooooh!!! Què bé!!! Oooooh!! Què llesta!! Oooooh! Què guapa!! Oooh! Què bé ho has fet!!” (*B es modifica el vestuari*)

QUADRE 8.1.

Canvi de llum i so progressiu. M es modifica el vestuari.

M- Es que ets molt llesta, molt guapa i saps fer de tot.

B- Doncs m'has fet tu. Tu m'has teixit.

M- Sempre has estat una exagerada, nena!

B- No. És veritat àvia! Si marxés res no tindrà sentit.

M- Massa exagerada! Jo no t'he ensenyat a ser així! Per a què vols una iaia artrítica que només dona feina?

B- No dones feina!

M- I tant! Estic tot el dia asseguda, cada vegada més *atontada*, has de cridar molt quan parlem per telèfon i cada vegada em pots explicar menys coses de les que fas perquè no t'entenc...

B- Tu reculls tot el que faig, ho escoltes, ho penses, ho digereixes, ho desenredes... Treus la pols als meus trofeus.

M- No recordo haver tret la pols a cap trofeu.

B- És una manera de parlar.

M- Deixa't estar de rucades i passa-t'ho bé mentre puguis, nena! La vida són dos dies! No val la pena plorar ni patir per res ni per ningú. I menys per un home! Que no me n'enteri jo que un home

esborra el teu somriure! Ai... si pogués, tornaria a tenir la teva edat per viure-ho tot de nou. Amb el que sé ara! Ai no! Ben mirat! Quina mandra!

B- No em deixis, sisplau.

M- No estiguis trista... ves a saber si ens tornarem a veure...

Abraçada o carícia.

M- *(Mostrant la nina a B)* Mira, en aquesta nina estaré jo. Ella et protegirà sempre... T'explicaré una història molt important. Els científics, els homes que en saben i estudien coses molt difícils...

B- Iaia!

M- Ja m'has entès! Calla! Diuen que les dones tenim als nostres cossos, a la panxa, una part de totes les filles que podem arribar a tenir.

B- Vols dir que naixem amb tots els òvuls que tindrem?

M- Això, com es digui! Es veu que no en fabriquem més durant la vida, els tenim tots a dins des de que venim al món. Per tant, portem totes les possibles filles a dintre, saps? Això vol dir, que tu vas estar dins meu una vegada. Una part de tu, vull dir.

B marxa modificant-se el vestuari i deixa a M parlant sola.

M- Quan estava embarassada de la teva mare, ella, encara que fos molt petiteta, ja tenia dins una part de tu. Tu estaves dins de la teva mare i la teva mare estava dins meu, això vol dir que jo t'he portat a dins, m'entens? *(Se n'adona que no hi ha ningú)*

B s'ha assegut al costat contrari d'on estava quan feia de neta i porta el vestuari com M. Toca a l'espatlla de M.

B- Qui és vostè?

M- I vostè?

B- No me'n recordo.

M- Ets la meva néta.

B- Ja m'agradaria però els anys no perdonen.

M- Àvia? Ets la meva àvia?

B- Però la iaia no era vostè?

M- Qui és vostè?

B- I vostè?

QUADRE 8.2.

Els hi agafa un atac de riure. La il·luminació i el so canvien lleugerament de l'escena anterior.

B- Ai tu, no me'n recordo de res!!

M- Jo tampoc! Res de res de res!

B i M no poden aturar-se de riure.

M- Ara ric però el no recordar me les ha fet passar putes, eh?

B- Ai sí, tu! Quina angoixa! Quin estrés!!! Cada matí quan ve la doctora em fa una bateria de preguntes...

M- Ai sí, uns exàmens!

B- Què pesada!

M- Quants anys té? Jo que sé!!!

B- Els que aparento, has de dir! Jo ja m'he après la resposta. Els hi fa molta gràcia!

M- Quin any és?

B- Quants fills té?

M- Qui és aquesta?

B- Jo que sé!!

M- Jo que sé però és molt lletja!

B- Està molt gorda!!!

B i M riuen molt.

M- Jo ja em quedo callada, tu!

B- Jo també, tu, així perden l'interès.

M- Callades més guapes, tu!

B- Sí tu... arriba un moment a la vida que ja està, tu.

M- Ja està, tu!

B- Ara que facin les altres, tu!

Pausa

M- Trairem-nos la roba!

B- Ara podem fer el que ens doni la gana! Qui eres tu?

M- Sóc una hippy i vaig despullada!!

B- Jo sóc una guerrera de la prehistòria!

M- Jo de les tribus de l'Àfrica!

B- I jo monja!

M- Jo sóc la dona d'un empresari ric i vostè?

B- El meu marit és metge.

B- Escolta, vols dir que no ets la meva mare?

M- Sí! I tu la meva tia artrítica!

Esclaten a riure. Poc a poc, van transitant a la zona zero amb l'actitud, la llum i el so.

ZONA ZERO 9

B i M es desfan el vestuari.

M- Què fort! Allà recordàvem les altres existències!

B- Es que érem les mateixes.

M- Érem elles, sí.

B- Som elles.

M- Som nosaltres.

B- Espera! Som nosaltres!

M- Què?

B- *(Es pren el temps per pensar i parlar)* Tenies raó quan deies que em protegiria! En aquella nina estaves tu, la teva experiència, els teus aprenentatges, els teus errors, estava totes les dones que havies sigut... tenies raó, si jo l'hagués tingut en compte, si l'hagués portat amb mi, m'hauria ajudat.

M- Però jo era només una àvia.

B- No. No et parlo d'aquella situació concreta. Estaves tu, TU d'ara, vull dir i em parlaves a mi, a la mi d'ara.

M- Per dir-te què?

B- Per demanar-me que no oblidés. Que no oblidés que tornem una vegada i un altra, sempre les mateixes, sotmetent-nos al mateix... per demanar-me que recordi totes les que hem estat.

M- I com a àvia vaig oblidar.

B- I com a neta vaig oblidar.

M- I l'àvia va quedar oblidada.

B- I les netes ens fem àvies.

M- I les àvies oblidem.

B- I les àvies quedem oblidades.

M- Nosaltres tornem a oblidar.

B- Ens tornen a oblidar.

M- I quedem oblidades.

B- Mai ningú ens va preguntar què pensàvem.

M- I nosaltres mai vam pensar que la nostra experiència tingués cap importància.

Silenci.

M- Condemnades per ves a saber qui, a una macro tortura sense fi. (*S'agita entre les nines*)

B- Eh! Alça't!

M- No.

B- Aixeca't.

M- Per què?

B- T'acabaràs convertint en una d'elles. Si seguim amb aquest cicle ens convertirem en elles.

M- Seria fantàstic. Sense consciència, sense record i sense tortura/

B- M'hi nego.

M- No podem resistir-nos. No hi ha res que puguem fer.

B- Sí. Ens prepararem per quan hi haguem de tornar a anar.

M- On?

B- Allà.

M- Per què? Fem el que fem ens tornarem a trobar aquí.

B- O no. (Pausa) Potser aquest cop serà diferent.

M- Per què hauria de ser diferent?

B- Perquè ens les emportem. Elles venen amb nosaltres.

Pausa. B comença a pujar al quadrilàter les nines del fossar.

B- Anirem allà amb totes elles, totes les que hem estat ens acompanyaran. Allà les recordarem.

M- A totes?

B- Fins on ens arribi la memòria.

B està molt decidida recollint nines. M se la mira una estona fins que es posa a recollir nines lentament. En un moment determinat, M s'atura i agafa en braços nines que li porten records fins que se n'adona que no les pot agafar a totes. Aleshores, mira a B.

M- No les puc portar, són massa. Pesen massa. No podré fer-me càrrec de totes. És impossible.

M deixa les nines que havia abraçat. B s'atura i la mira.

B- Espera, no les portarem com una càrrega. No seran un pes. Dóna'm la mà. Elles ens portaran a nosaltres. Les tindrem a dins (*es toca la panxa*). La seva força serà la nostra i ens farà sortir d'aquest oblit.

M- I si t'equivoques? I si això que dius no serveix per res?

B- Si m'equivoco tornarem aquí.

M- I si no t'equivoques?

B- Deixarem de ser oblidades.

M- On van les que no són oblidades?

B- No ho sé, però espero trobar-te allà.

B i M que estaven ajupides, s'alcen.

B- Les recordarem per ser, per existir, viatjaran i viuran amb nosaltres.

M- Totes elles en nosaltres dues?

B- Totes nosaltres en elles dues. Les que estem per venir.

Miren a públic.

M- A veure què passa quan siguem totes elles.

B- A veure qui serem aquest cop.

M- Ens trobem allà.

B- Totes elles, totes nosaltres. Ens trobem allà.

M- Bon viatge, companya. (*Li ofereix la mà*)

B- (*Li agafa la mà*) Bon viatge, companya.

Miren a l'infinit i amb la música que va pujant i l'escena queda fosca.

QUADRE 9

A ser possible, durant els aplaudiments i en fosc, les actrius s'hauran posat la seva roba i sortit del quadrilàter. Quan es fa la llum, M i B saluden a públic.

Barcelona, 1 d'octubre de 2018.

Retocs, Barcelona, gener 2019

Retocs, Barcelona febrer 2019

Retocs, Barcelona març 2019